

Βροχούλα είμαι και ταξιδεύω-Δ'1

Βροχούλα είμαι και ταξιδεύω

Οι βροχοσταλιές και ο άνεμος.

Ένα ωραίο ηλιόλουστο πρωινό ξαπνώντας, ραγιστήκαν σύννεφα και άρχισε να βρέχει. Τότε ένα άνεμος πήρε τις βροχοσταλιές και τις έκανε ένα μεγάλο ταξίδι σε όλον τον κόσμο.

Οι βροχοσταλιές είναι βουτιά σαν μεγάλα γέφυρα, ποτάμια σαν ψείδια, ωραίο αίμα και χρωματιστά πουλιά. Όπως είναι και τηραμμένα λίκια, κρέμα δέντρα και νεκρά ζώα. Τότε ήσαν να βοηθήσουν το δάση. Έτσι κάθε μέρα έρχονταν βροχή για να απλώσει τα γράσιδα. Κάθε δεξιοτέρας πηγαινό και έβρισκαν το δάσος. Σίγα σίγα τα δέντρα άρχισαν να αποκοιούνται. Ήταν καινούρια φύλλα, τα γρασιδι να αναφύονται και να έρχονταν και πάλι τα ζώα στο δάσος.

Οι βροχοσταλιές γάργαρες όταν είναι το δάσος πάλι όμορφο και ζωντανό. Τότε γάργαρες από τον άνεμο να τους πηγαίνει πιο ευχάριστα όμορφα ταξίδι στο δάσος.

Δέσποινα Παναγιωτοπούλου (Δ1)

«Ο καλός και ο κακός βασιλιάς»

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια μακρινή πολιτεία υπήρχε ένας καλός βασιλιάς. Αυτός χάριζε το νερό στους ανθρώπους της χωρις να βάζει φόρους για το πόσο ξόδευαν. Πότιζαν τα χωράφια τους, έπιεσαν τα ζώα τους, έπαιζαν μουγέλο και γενικά το μάτευαν σε μεγάλες δεξαμενές. Ήταν τόσο καλός αυτός ο βασιλιάς που δεν κρατούσε τίποτα για τον εαυτό του. Στο τέλος πέθανε ... γιατί δεν έπινε πολύ νερό.

Ο νέος βασιλιάς που τοποθετήθηκε κρατούσε σχεδόν όλο το νερό για τις ανάγκες του παλατιού. Έβαλε και φόρο για το νερό που χρησιμοποιούσαν χωρις να τον ρωτήσουν. Οι άνθρωποι, που ήταν μαθημένοι αλλιώς, δεν άντεξαν. Αποφάσισαν να του το κλέψουν. Κάποιος λοιπόν άνοιξε μια βρύση κρυφή και έπιε σε όλους τους κατοίκους να πηγαίνουν σε αυτό το μέρος να γεμίζουν τα ποτήρια, τα σπουκάλια και τους κουβάδες τους. Έτσι κι έγινε. Το μυστικό τους κράτησε για πολλά-πολλά χρόνια κοροιδεύοντας τον κακό βασιλιά. Δεν μπορούσε να ανακαλύψει από πού υπήρχε η διαρροή.

αι ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Ζωρτζίνα Κωσταρά (Δ1')

Μια μέρα στη Βροχοσταλιόπολη άρχισε δυνατή βροχή.

Η μια βροχοσταλιόλα πέφτει με ορμή πάνω στην άλλη. Όταν που καταλαβαίνουν τι γίνεται δεν βλέπουν μπροστά τους. Η βροχή δυνάμωσε και στο τέλος έγινε δυνατή καταιγίδα. Πανικός στις βροχοσταλιές.

Όταν μετά από αρκετή ώρα η βροχή σταμάτησε οι βροχοσταλιές κουρασμένες κοιτάζον οι μία την άλλη. Έφυγα κάποια βροχοσταλιόλα στο παράθυρο κοιτούσε τη στέγη της και έβλεπε τα χέρια.

- Χόιτα πώς είναι η ζωή και της έπιε. Από άσπρη και σπασμένη έχει γίνει μαύρη σαν κάρβουνο!

- Και τον το λώο είσαι που με καρποειδείς της απάτησε λυπημένη η άλλη βροχοσταλιόλα.

Καταβρεχών παραξενεμένες μεταξύ

τους και διαπίστωσαν ότι όλες είναι μαύρες και αθώατες. Κατάβρεν τότε βει το κακό έγινε από τα κουσάρια της πόλης.

Αποφάσισαν να μην ζανακατέβουν από τον ουρανό, αν δεν φύγουν τα κουσάρια από την πόλη.

Τα παιδιά ανέλαβαν τότε και σταμάτησαν τον κυκλοφορία των εργατάσια. Η αστυνομία καθάρισε και το κάθε τι πήγε στη θέση του. Οι βροχοσταλιές έγιναν άσπρες και σπασμένες ξανά.

Φοίβος Πουλακάκης (Δ1)

«Η βροχή δεν σταματά να τρέχει»

Ένα μήνα πριν ξέσπασε μια μεγάλη βροχή. Αυτή η βροχή ήθελε να δείξει στους ανθρώπους πόσο μεγάλος κίνδυνος υπάρχει για την κλιματική αλλαγή, όμως κανείς δεν κατάλαβε τίποτα.

Μια παρέα παιδιών κατάλαβε τι είχε γίνει όμως ήταν πολύ αργά. Έτσι σκέφτηκαν να κάνουν οικονομία στο νερό, αλλά δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν μονοί τους, κι αυτό ζήτησαν βοήθεια από τους ενήλικες. Όταν έκαναν μπάνιο δεν χρησιμοποιούσαν πολύ νερό. Μάτευαν τις σταγόνες της βροχής σε μεγάλα δοχεία. Έτσι χρησιμοποιούσαν το βρόχινο νερό για πόσιμα, πλύσιμο πιάτων, στα πνεύματα τους και διάφορες άλλες εργασίες. Έτσι σταμάτησαν για λίγο οι πλημμύρες. Εύχομαι να βρίσκουμε πάντα τρόπους για να είναι ωφέλιμη η βροχή!

Έλενα Ηλιοπούλου (Δ1')